

[Agerschou]

Jeg vil da gerne have bekræftet eller afkræftet, om det virkelig skulle være rigtigt.

Socialministeren hævder stadig væk, at karensdagen kommer til at gælde for alle, og at det på den måde er en dybt social lov. Når man kigger de spørgsmål og svar, der har været i onsdagsspørgetiden, igennem, så kan man se, at det atter og atter bliver dokumenteret, at karensdagsordningen ikke kommer til at gælde for alle. Lad os blot tage socialministerens favorable tilbud om, at man kan bruge en feriedag, når man er syg, og at det er op til den enkelte. Det er aldeles ikke op til den enkelte. Det kommer bl.a. an på, om man overhovedet har en feriedag at bruge, og det er der en del mennesker der ikke har. Det kommer også an på, om den virksomhed, man er ansat i, har fastlagt ferien, så feriedagen på forhånd er brugt. Altså bare 2 eksempler, og der kunne nævnes adskilligt flere, det vil jeg ikke trætte med, de er nævnt før, og socialministeren tager for så vidt ikke stilling til dem.

Med hensyn til LOs kampagne synes vi i SF, at der er tale om en af de mest kreative kampagner, LO har lavet i årevis, og vi vil faktisk opfordre alle lønarbejdere til at deltage i den aktion, LO har opfordret til.

Knud Lind (FP):

Jeg skal gøre det ganske kort. Nu er det jo altid vanskeligt at diskutere et cirkulære, hvis man ikke har fået det udleveret og ikke har læst det, men når man har hørt de udtalelser af ledende LO-folk, der har været i fjernsynet, så kunne jeg godt tænke mig at spørge socialdemokratiet: hvis LOs cirkulære ikke er et forsøg på at omgå loven, hvad er det så? Det er det reelle.

Det er beklageligt igen at konstatere, at socialdemokratiet, efter at det har forladt regeringen, tilsyneladende føler sig uansvarligt med hensyn til forbedring af landets elendige økonomi, som det selv har skabt. Det er realiteten. Derfor kan fremskridtspartiet ikke gå ind for lovforslag nr. L 148.

Man har talt så rørende om den ulighed, der er. Realiteten er, at hvis en arbejdsgiver ønsker at betale for første sygedag, så må han jo altså betale disse penge, og så skal vedkommende, der er på den fabrik, da være glade for det. Når loven er således, som man ønsker det, og man bagefter skaber kaos fra

socialdemokratiets side, så er der egentlig talt ikke noget at sige til, at der er nogle arbejdsgivere, der siger: ja men vi vil gerne betale for vores folk.

Jeg havde nogle spørgsmål til socialministeren. Det første er, om ministeren vil foranledige, at der laves en offentlig statistik på lignende vis som for det private arbejdsmarked, som oplyser, hvor mange sygedage der konkret er inden for det offentlige. En sådan mangler man reelt. Socialministeren taler om besparelser på 1,4 mia kr. Det må jo hvile på et ret løst grundlag, hvis man ikke har en oversigt, der kan vise, hvor mange sygedage der er inden for det offentlige. Det er immervæk 800.000-900.000 mennesker, der er tale om.

Jeg vil godt spørge ministeren, og det er et meget vigtigt spørgsmål: er det korrekt, at det er op til de enkelte kommunalbestyrelser eller amtsråd at beslutte, om de ønsker at følge regeringens lov om den første karensdag? Man kunne tænke sig socialdemokratiske styrede kommuner eller amter, hvor man ikke ønskede at følge henstillingen fra Kommunernes Landsforening om, at de offentligt ansatte selv skal betale den første sygedag. Man må betragte det som en henstilling fra Kommunernes Landsforening; det er ikke noget, som de, mener jeg personlig, her og nu behøver at følge. Derfor må man spørge: er det korrekt, at man, hvis man ikke ønsker at følge loven, kan beslutte i kommunalbestyrelsen, at man ønsker at betale den første karensdag?

I øvrigt mener jeg, at det er hyklerisk, at folketingsmedlemmer ikke er omfattet af loven om sygedagpenge.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal sige til fru Mette Groes, at jeg ikke klagede. Det kan godt være, at det lød sådan, men så er det bare en uheldig facon her lidt sent på eftermiddagen. Det var mere en nøgtern konstatering fra min side af, at der såmænd ikke er så stor forskel på socialdemokratiets omtale af os nu og tilforn, og det giver selvfølgelig anledning til særlig eftertanke hos os.

Jeg er selvfølgelig frygtelig ked af, at jeg først har gjort socialdemokraterne så glade og derefter så skuffede. Det ved man jo, det